

การสร้างมาตรวัดปรีชาเชิงอารมณ์ตามหลักธรรมในพุทธศาสนา:
สัปปุริสธรรม 7 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1-3

**Construction of a test to Measure Emotional Quotient in Accordance with the
Buddhist principles of 7 Sappurisadhamma
for students Matthayom Sueksa 1 - 3**

สุนีย์ เนียมสวัสดิ์¹

Sunee Neamsawas

ทำวิจัยเมื่อ พ.ศ. 2550

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอการสร้างมาตรวัดปรีชาเชิงอารมณ์ตามหลักธรรมในพุทธศาสนา: สัปปุริสธรรม 7 เพื่อหาคุณภาพของมาตรวัด และสร้างเกณฑ์ปกติในรูปของคะแนนที่ปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร จำนวน 968 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือเป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดยใช้กระบวนการเทคนิคเดลฟาย ได้ข้อคำถาม 84 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า มาตรวัดมีค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา 0.50 ถึง 1.00 ค่าอำนาจจำแนกมีค่าที่เรโซ 2.02 ถึง 8.19 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.92 เกณฑ์ปกติทั้งฉบับมีค่า T18 ถึง T82
คำสำคัญ 1. ปรีชาเชิงอารมณ์ 2. สัปปุริสธรรม 7 3. คุณภาพของมาตรวัด

Abstract

The purpose of this research is concerned with the construction of a test measuring emotional quotient with the Buddhist principles of 7 Sappurisadhamma for Matthayom Sueksa 1 -3. Also developed is a norm for interpreting the results of this test in the form of a normal T- score. The sample population was comprised of 968 Matthayom Sueksa 1 –3 in school under the supervision of the office of the Basic Education commission of the Bangkok Metropolitan Administration. The sample population was gathered by Multiple random sampling. The research tool consisted of the test, using the Delphi technique comprising eighty-four questions. The findings are as follows : The test to measure emotional quotient had an accuracy of content with an agreement value ranging from 0.50 to 1.00. The discriminatory power for each item found by the t-test . The t- ratio was between 2.02 to 8.19. The reliability level of the test using the alpha coefficient had a reliability level for the whole test at the level of 0.92. The whole model had a normal T- score ranging from T18 to T82.

Key word : 1. Emotional quotient 2. 7 Sappurisadhamma 3. Quality of measuring test

¹ ศศ.ม (การวิจัยการศึกษา) อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยเกริกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

จากสภาพปัญหาของเด็กและเยาวชนไทยในปัจจุบันที่ถูกหล่อหลอมจากสังคม การเมือง ภาคเอกชน ครอบครัว โรงเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม ทำให้เกิดคุณลักษณะของเยาวชนไทยที่ไม่พึงประสงค์ เกิดขึ้นหลายประการ เช่นการติดยาเสพติดที่สามารถหาซื้อได้ง่าย จากรายงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่าขณะนี้คนไทยอายุตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป สูบบุหรี่มากถึง 12 ล้านคน หรือ 1ใน5 ของประชากรทั้งประเทศ เด็กชายบริการทางเพศด้วยความสมัครใจมีอายุน้อยลง คือ 13-15 ปี เด็กชายหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเรียนรู้เพศสัมพันธ์จากสื่อลามก วงจรชีวิตของเด็กที่ถูกหล่อเลี้ยงอย่างอ่อนแอ สถิติปัญหาค่าลงไม่สู้งาน ไม่รู้จักคุณค่าตนเอง ขาดความเป็นไทย มองแต่ประโยชน์ตนเอง ขาดรากเหง้าทางศาสนา ครอบครัว ชุมชนหากสังคมยังคงปล่อยปละละเลยไม่ร่วมมือช่วยเหลือ มิติสังคม สิ่งแวดล้อมที่เป็นด้านลบ อันตรายต่างๆ จะค่อย ๆ หล่อหลอมสร้างเด็กไทยให้มีคุณลักษณะที่ยากแก่การแก้ไขให้กลับเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าได้

การศึกษาเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาและเป็นเครื่องชี้นำสังคม ดังที่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 -2549) ซึ่งเป็นแผนยุทธศาสตร์ และเป็นกรอบทิศทางการพัฒนาระยะกลาง ที่ดำเนินการต่อเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 ในการที่ยึด คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาโดยมุ่งเน้นให้คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนดีมีคุณธรรม มีจิตสำนึกรับผิดชอบ มีค่านิยมอันดีงาม มีสติปัญญา มีสุขภาพอนามัยที่ดีและมีทักษะในการประกอบอาชีพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2545 หน้า 36-37) ส่วนในวงการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีความสนใจเกี่ยวกับปรัชญาเชิงอารมณ์เพราะเชื่อว่าชาวปัญญา(intelligence quotient) ส่งเสริมบุคคลให้มีความสำเร็จทางการศึกษา ส่วนปรัชญาเชิงอารมณ์ (emotion Intelligence) เป็นปัจจัยส่งเสริมให้บุคคลประสบความสำเร็จในชีวิต เพราะผู้ที่มีปรัชญาเชิงอารมณ์จะเป็นผู้ที่สามารถทำงานเป็นทีมได้เป็นอย่างดี มีความรับผิดชอบ มีความเข้าใจและมีความเอื้ออาทรต่อผู้ร่วมงาน เป็นคนใฝ่รู้ ปรับตัวได้ พัฒนาตนเองตลอดเวลา ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นคนที่มีปรัชญาเชิงอารมณ์สามารถเข้าใจความรู้สึกของตนเอง และตรวจ สอบอารมณ์ผู้อื่นได้ ปรัชญาเชิงอารมณ์มีอิทธิพลต่อตัวเรามากไม่ว่าจะทำสิ่งใด คนที่มีปรัชญาเชิงอารมณ์สูง สามารถปรับตัวเข้ากับสังคม มีความสัมพันธ์กับผู้อื่นเป็นอย่างดี และอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข (วิลาสลักษณ์ ชั่ววัณลี 2543 หน้า157-158) นอกจากนั้นพระธรรมปิฎก(ป.อ.ปยุตฺโต) 2543 ก หน้า 39 -41) ได้บัญญัติคำว่า ปรัชญาเชิงอารมณ์ คือการเข้าสู่ความสัมพันธ์แห่งพฤติกรรม จิตใจ และปัญญา โดยเน้นความสัมพันธ์ระหว่างปัญญากับอารมณ์ คือ เมื่ออารมณ์หรือสภาพจิตใจได้รับการดูแลและพัฒนาจนเกิดปัญญา มีการแสดงออกทางพฤติกรรมทางกาย วาจา ซึ่งเมื่อดำเนินไปอย่างถูกต้องก็จะอยู่ในภาวะสมดุล เกิดผลดีทั้งแก่ตนเอง ผู้อื่น ตลอดถึงสังคมและสิ่งแวดล้อม การพัฒนาปัญญาเป็นกระบวนการที่สามารถทำให้มนุษย์มีความรู้ ความคิด ความเห็นที่ถูกที่ชอบ เป็นพลังหนุนให้บุคคลประพฤติดีและถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

ผู้วิจัยมีความสนใจในการสร้างมาตรวัดปรัชญาเชิงอารมณ์สำหรับเด็กวัยรุ่นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1-3 อายุ 12-15 ปีในมุมมองของพระพุทธศาสนาซึ่งมองในลักษณะการบูรณาการจิตใจ ปัญญา และพฤติกรรมที่มีความสำคัญมีบทบาทร่วมกัน เป็นแนวทางในการพัฒนาบุคคลให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ คือเป็นบุคคลที่พูดดี ทำดี คิดดี และไปสู่สถานที่ดีโดยใช้หลักสัปปริสธรรม 7 เป็นหมวดธรรมที่ดำเนินตามได้โดยไม่ต้องละทิ้งภาระหรือ

ปลีกตัวออกไปจากสังคม เพราะเป็นหลักธรรมที่กลมกลืนอยู่ในการดำรงชีวิตประจำวันของตนเอง และการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น สามารถปฏิบัติได้ตั้งแต่เด็กจนถึงผู้ใหญ่ ต่างกันแต่เพียงความระลึกรู้หรือความเคยชินที่จะปฏิบัติเท่านั้น

2. โจทย์วิจัย

2.1 สร้างมาตรวัดปรีชาเชิงอารมณ์ตามหลักธรรมในพุทธศาสนา: สัปปริสธรรม 7 ให้มีคุณภาพอย่างไร

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.1 เพื่อสร้างมาตรวัดปรีชาเชิงอารมณ์ ตามหลักธรรมในพระพุทธศาสนา : สัปปริสธรรม 7 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1-3

3.2 เพื่อหาคุณภาพของมาตรวัดปรีชาเชิงอารมณ์ตามหลักธรรมในพระพุทธศาสนา: สัปปริสธรรม 7 ในด้านค่าอำนาจจำแนก (discrimination) ค่าความเชื่อมั่น (reliability) ค่าความตรงเชิงเนื้อหา(content validity)

3.3 เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ (norm) สำหรับแปลความหมายของคะแนนมาตรวัดปรีชาเชิงอารมณ์หลักธรรมในพระพุทธศาสนา: สัปปริสธรรม 7

4. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

4.1 ได้มาตรวัดปรีชาเชิงอารมณ์ ตามหลักธรรมในพระพุทธศาสนา : สัปปริสธรรม 7 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1-3 ที่มีคุณภาพ

4.2 เป็นประโยชน์ต่อครู และผู้ที่เกี่ยวข้องในการนำมาวัดไปใช้ในการวัดปรีชาเชิงอารมณ์ตามหลักธรรมในพระพุทธศาสนา : สัปปริสธรรม 7 สำหรับระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1-3

4.3 นำผลจากการทดสอบไปใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาส่งเสริม หรือปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียนได้อย่างเหมาะสมกับพัฒนาการตามวัยของเด็กและเยาวชนต่อไป

5. วิธีการดำเนินการวิจัย

การสร้างมาตรวัดวัดปรีชาเชิงอารมณ์: สัปปริสธรรม 7 โดยการประยุกต์หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา โดยการหาคุณภาพของมาตรวัดในด้านความเที่ยงตรง ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่น และสร้างเกณฑ์ปกติสำหรับตีความหมายของผลคะแนนที่ได้จากการวัด ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1-3 ภาคที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานครจำนวนเขตการศึกษา 46 เขตจำนวนโรงเรียน 115 แห่ง จำนวนห้องเรียน 3,590 ห้อง และจำนวนนักเรียนทั้งหมด 168,498 คน กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1-3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร ใช้วิธีสุ่มแบบง่าย (simple random sampling) ได้จำนวนโรงเรียน 7 แห่ง จำนวนห้องเรียน 192 ห้อง จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 968 คน เครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบทดสอบวัดปรีชาเชิงอารมณ์สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1-3 ลักษณะของแบบทดสอบ จำนวน 84 ข้อ แบ่งเป็น 7 ด้านด้านละ 12 ข้อ

6. ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างมาตรวัดมาตราวัดปรัชญาเชิงอารมณ์ตามหลักธรรมในพุทธศาสนา: สัปปริสธรรม 7 เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1-3 โดยมีขั้นตอนการสร้างโดยสรุปดังนี้

6.1. สร้างมาตรวัด โดยรวบรวมความคิดเห็นจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 13 ท่านดำเนินการตามกระบวนการวิจัยด้วยเดลฟายเทคนิค (Delphi technique) พบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อข้อคำถามมีค่าตั้งแต่ 0.58 ถึง 1.38 โดยทุกข้อมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 และมีค่าแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมมีค่าตั้งแต่ 0.00 ถึง 0.43 โดยมีค่าไม่เกิน 1.00

6.2. หาคุณภาพของมาตรวัด

6.2.1 โดยวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) คัดเลือกข้อคำถามพบว่า มาตรวัดมีค่าความเที่ยงตรงระหว่าง 0.50 ถึง 1.00

6.2.2 คัดเลือกข้อความเป็นรายข้อ โดยวิธีวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกใช้การทดสอบค่าทีอิสระ (t-test Independent) ระหว่างกลุ่มคะแนนสูงกับกลุ่มคะแนนต่ำ พิจารณาค่าที่มีค่าตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ.2524:187)พบมีค่าที่เรโซระหว่าง 2.02 ถึง 8.19

6.2.3 หาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ผลที่ได้จากการสร้างมาตรวัด มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐานและค่าความเชื่อมั่นของมาตรวัดปรัชญาเชิงอารมณ์ : สัปปริสธรรม 7

มาตรวัดปรัชญาเชิงอารมณ์		ค่าเฉลี่ย	ค่าความเบี่ยงเบน	ค่าความเชื่อมั่น
ข้อที่	ด้านที่วัด	\bar{X}	มาตรฐาน (S.D)	r_{tt}
1-12	รู้เหตุ	33.076	3.559	0.601
13-24	รู้ผล	33.384	4.093	0.704
25-36	รู้ตน	33.760	3.945	0.659
37-48	รู้ประมาณ	30.678	3.142	0.580
มาตรวัดปรัชญาเชิงอารมณ์		ค่าเฉลี่ย	ค่าความเบี่ยงเบน	ค่าความเชื่อมั่น
ข้อที่	ด้านที่วัด	\bar{X}	มาตรฐาน (S.D)	r_{tt}
49-60	รู้กาล	32.730	4.116	0.689
61-72	รู้ชุมชน	34.640	4.329	0.728
73-84	รู้บุคคล	30.681	3.064	0.516
1-84	รวมทุกด้าน	229.131	20.215	0.919

ผลจากการสร้างมาตรวัดปรีชาเชิงอารมณ์ ตามหลักธรรมในพุทธศาสนา : สัปปริสธรรม 7 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1-3 มาตรวัดทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่น 0.919 ค่าเฉลี่ยของคะแนน (\bar{X}) = 29.131 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 20.215 และค่าความเชื่อมั่นรายด้านของมาตรวัดทั้ง 7 ด้านมีค่าตั้งแต่ 0.516 ถึง 0.728

6.3. การสร้างเกณฑ์ปกติของมาตรวัดในรูปของคะแนนที่ปกติ (normalized T score) พบว่ามาตรวัดทั้งฉบับ มีค่าที่ปกติ T18 ถึง T82 พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการรู้เหตุ มีค่าที่ปกติ T20 ถึง T80 การรู้ผล มีค่าที่ปกติ T18 ถึง T80 การรู้ตนมีค่าที่ปกติ T18 ถึง T80 การรู้ประมาณมีค่าที่ปกติ T18 ถึง T82 การรู้กาลมีค่าที่ปกติ T18 ถึง T82 การรู้จักชุมชน มีค่าที่ปกติ T18 ถึง T80 และการรู้จักบุคคลมีค่าที่ปกติ T18 ถึง T82

พร้อมทั้งมีเกณฑ์การตัดสินผลคะแนนของมาตรวัดในการนำไปใช้ทดสอบกับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1-3 ด้วย ดังนี้(ชวาล แพรัตนกุล, 2517 หน้า 101)

กว่า T65	แปลว่า	มีปรีชาเชิงอารมณ์ตามหลัก สัปปริสธรรม 7 สูงมาก
ตั้งแต่ T55-65	แปลว่า	มีปรีชาเชิงอารมณ์ตามหลัก สัปปริสธรรม 7 สูง
ตั้งแต่ T45-55	แปลว่า	มีปรีชาเชิงอารมณ์ตามหลัก สัปปริสธรรม 7 พอใช้
ตั้งแต่ T50	แปลว่า	มีปรีชาเชิงอารมณ์ตามหลัก สัปปริสธรรม 7 ระดับกลางของกลุ่ม
ตั้งแต่ T35-45	แปลว่า	มีปรีชาเชิงอารมณ์ตามหลัก สัปปริสธรรม 7 ต่ำ
ต่ำกว่า 35	แปลว่า	มีปรีชาเชิงอารมณ์ตามหลัก สัปปริสธรรม 7 ต่ำมาก
ถ้ามีผู้ได้คะแนนตรงจุดแบ่งคือ T35, T45, T55 , T65 ให้เลื่อนขึ้นไปในกลุ่มถัดไปเสมอ		

7. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างมาตรวัดปรีชาเชิงอารมณ์ตามหลักธรรมในพุทธศาสนาที่มีคุณภาพ และสร้างเกณฑ์ปกติในการนำไปใช้วัดสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1-3

7.1. เป็นมาตรวัดที่สร้างขึ้นโดยนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเป็นแนวทางในการสร้างเพื่อนำมาใช้วัดปรีชาเชิงอารมณ์ (EQ) : สัปปริสธรรม 7 สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1-3 โดยรวบรวมความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 13 ท่าน ดำเนินการตามกระบวนการวิจัยด้วยเดลฟายเทคนิค (Delphi technique) วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้วยค่าพิสัยระหว่างควอไทล์มีค่าไม่เกิน 1.50 และมีค่าความแตกต่างระหว่างมัชฌานกับฐานนิยม มีค่าไม่เกิน 1.00

7.2. มาตรวัดที่สร้างขึ้นมีจำนวน 84 ข้อ แบ่งออกเป็น 7 ด้าน ๆ ละ 12 ข้อ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ โดยให้ผู้ตอบพิจารณาข้อความที่ตนเองมีความรู้สึก และ/หรือปฏิบัติ ข้อความนั้น ๆ บ่อยครั้งที่สุดบ่อยครั้ง นาน ๆ ครั้ง และไม่เคยปฏิบัติ ข้อความมีทั้งทางบวกและทางลบ ใช้เวลาในการทำมาตรวัด 30 นาที การให้คะแนนแต่ละข้อความมีน้ำหนักตั้งแต่ 1-4 คะแนน มาตรวัดที่สร้างขึ้นมีค่าความเที่ยงตรงระหว่าง 0.50 ถึง 1.00 ค่าอำนาจจำแนก ทีเรโซ ระหว่าง 2.02 ถึง 8.19 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ = 0.919

7.3. การสร้างเกณฑ์ปกติของมาตรวัดในรูปของคะแนนที่ปกติ (normalized T score) มาตรวัดทั้งฉบับมีค่าที่ปกติ T18 ถึง T82 และมีเกณฑ์การแปลความหมายของมาตรวัดไว้เพื่อสำหรับการแปลผลด้วย

8. อภิปรายผลการวิจัย

จากการสร้างมาตรวัดปรัชญาเชิงอารมณ์ (EQ) ผู้วิจัยได้นำหลักธรรมในพุทธศาสนา : สัปปริสธรรม 7 สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1-3 มาเป็นแนวทางในการสร้าง ใช้เทคนิคเคลฟายโดยให้ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็น ใช้สถิติ คือค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม เพื่อคำนวณหาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ดังนั้นข้อคำถามที่ผ่านการสร้างแบบเคลฟายจึงมีความน่าเชื่อถือมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ชนิตา รัศมีพลเมือง และสุวรรณา เชื้อรัตนพงษ์ ที่กล่าวว่าลักษณะเด่นของเคลฟายคือความเห็นที่ได้จากผู้ตอบอย่างแท้จริง เป็นคำตอบที่อิสระและการตอบแบบสอบถามหลายรอบทำให้ผู้เชี่ยวชาญมีโอกาสในการกลั่นกรองคำตอบอย่างละเอียดรอบคอบ ทำให้ข้อมูลที่ได้มีความเชื่อถือสูง

การหาคุณภาพของมาตรวัด หาค่าความเที่ยงตรงโดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาข้อความและข้อคำถามที่สร้างขึ้น ซึ่งมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.50 ถึง 1.00 ซึ่งค่าความเที่ยงตรงที่ได้เป็นไปตามเกณฑ์ของการสร้างเครื่องมือและสอดคล้องกับเกณฑ์การสร้างแบบทดสอบวัดเชาว์ปัญญาทางอารมณ์ของ สุภาพร พิสิฐภูษิตพัฒนา ที่สร้างขึ้นและนำไปใช้กับกลุ่มนักเรียนในระดับเดียวกัน การหาค่าอำนาจจำแนก โดยวิเคราะห์ค่า t- ratio จำนวน 3 ครั้งแต่ละครั้งจะมีการตัดข้อคำถามที่ไม่ชัดเจน หรือข้อความที่กำกวมออกไป หรือนำมาแก้ไข ดังนั้นข้อคำถามที่ผ่านการวิเคราะห์ปรับปรุงและคัดเลือกแล้วโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ทุกข้อ เป็นค่าที่สามารถแยกกลุ่มผู้ที่มีปรัชญาเชิงอารมณ์สูงกับกลุ่มที่มีปรัชญาเชิงอารมณ์ต่ำออกจากกันได้ ซึ่งผลที่ได้สอดคล้องกับงานวิจัยของผจงจิต อินทสุวรรณ (2545 หน้า 65) และด้านค่าความเชื่อมั่น หาค่าโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา ซึ่งเมื่อได้ศึกษาวรรณกรรมและขั้นตอนการสร้างมาตรวัดอื่น ๆ เช่นแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2542 หน้า 50) และแบบทดสอบเชาว์ปัญญาทางอารมณ์ของ สุภาพร พิสิฐภูษิตพัฒนา มีความเชื่อมั่นใกล้เคียงกัน เพราะแบบสอบถามที่นำไปใช้กับกลุ่มประชากรเดียวกัน จะมีความคิดเห็นไม่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมพร หลิมเจริญ และกันยรัตน์ ประเดณรี ที่ว่าการสร้างมาตรวัดที่มีลักษณะ โครงสร้างของวัฒนธรรมไทยหรือการนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา มาเป็นแนวทางในการสร้าง เมื่อนำมาใช้ทดสอบกับบุคคลที่มีวัฒนธรรมเดียวกันหรือประเทศเดียวกัน ค่าความเชื่อมั่นของมาตรวัดแต่ละฉบับที่ได้จะไม่แตกต่างกัน เนื่องจากความมีความคิดเห็นไม่ต่างกัน

การสร้างเกณฑ์ปกติ (norms) มีการสร้างเกณฑ์ปกติในรูปของคะแนนที่ปกติ ทั้งรายด้านและรวมทั้งฉบับ ดังนั้นในการนำไปใช้วัดกับกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1-3 ผู้ใช้จะต้องนำคะแนนดิบมาเทียบกับเกณฑ์ปกติแล้วจึงตัดสินใจว่านักเรียนผู้นั้นมีปรัชญาเชิงอารมณ์แต่ละด้านอยู่ในระดับใด โดยนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์และนำมาแปลผล

ตัวอย่าง เด็กชายจริงใจ ได้ทำมาตรวัดปรีชาเชิงอารมณ์: สัปดาห์ละ 7 ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้มา คำนวณค่าและแปลผลได้ ดังนี้

การรู้เหตุ	คะแนนดิบ 38 คะแนน	คะแนน T ปกติ = 64
การรู้ผล	คะแนนดิบ 36 คะแนน	คะแนน T ปกติ = 57
การรู้ตน	คะแนนดิบ 40 คะแนน	คะแนน T ปกติ = 65
การรู้ประมาณ	คะแนนดิบ 35 คะแนน	คะแนน T ปกติ = 63
การรู้กาล	คะแนนดิบ 39 คะแนน	คะแนน T ปกติ = 75
การรู้ชุมชน	คะแนนดิบ 36 คะแนน	คะแนน T ปกติ = 54
การรู้บุคคล	คะแนนดิบ 32 คะแนน	คะแนน T ปกติ = 54

ดังนั้น เด็กชายใจ จริงใจ มีปรีชาเชิงอารมณ์ = $64 + 57 + 65 + 63 + 75 + 54 + 54 / 7$
 = 61.714 นำค่าที่คำนวณได้ไปเทียบกับเกณฑ์ และแปลผลได้ว่า เด็กชายจริงใจมีปรีชาเชิงอารมณ์อยู่ใน ระดับสูง เป็นต้น

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ควรมีการกำหนดให้นำมาตรวัดนี้ไปใช้วัดพฤติกรรมของเด็กใน โรงเรียน ทั่วไป ๆ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครู/อาจารย์ในการเรียนการสอน จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนา ส่งเสริม ปรับปรุงให้ เหมาะสมกับพัฒนาการตามวัยของเด็กต่อไป

9.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ นอกจากการสร้างมาตรวัดเพื่อวัดพฤติกรรมของเด็กแล้ว ยังมี เครื่องมืออื่น ๆ ที่จะช่วยปรับปรุงพฤติกรรม อีกหลายด้าน เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ แบบประเมินตามสภาพ จริง และด้านการทำวิจัยผู้วิจัยนำผลที่ได้ไปศึกษาและทำการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อเป็นการแก้ปัญหาภายใน ห้องเรียนเป็นรายบุคคลได้

9.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป ควรมีการสร้างมาตรวัดที่ใช้รูปแบบอื่น เช่น แบบรูปภาพ แบบ สถานการณ์ และอาจใช้หลักธรรมอื่น ๆ เช่น การรู้จักประมาณ หรือการรู้จักความพอเพียงเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ กับการดำเนินในชีวิตประจำวันของตนเอง

10. บรรณานุกรม

- กระทรวงสาธารณสุข. กรมสุขภาพจิต. (2543 ก). การพัฒนาแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ สำหรับประชาชนไทย อายุ 12-60 ปี กรุงเทพฯ ฯ.
- ชนิดา รักษ์พลเมือง. (2530 : 90). การวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย. วารสารการศึกษาแห่งชาติ
- ชวาล แพรัตนกุล. (2517 : 101). การทดสอบเพื่อค้นและพัฒนาสมรรถภาพ. กรุงเทพฯ ฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา.
ผจงจิต อินทสุวรรณ, วิชาสถักษณ์ ชวัลลลลล อัจฉรา สุขารมณลลลล และ อรพินทรลลลล ชุชม. (2545).

การสร้าางและพัฒนามาตรวัดปรีชาเชิงอารมณลลลลตามแนวพุทธศาสนา ส้าหรับวัยรૂ่นไทย. กรุงเทพ ๑ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. สถาบันวิจัยพฤดดิกรรรมศาสตร์.
พระชรรมปีฎก. (ปอ. ปยุตโต) (2543 ก : 39-41). เจตโกศลหรือปรีชาเชิงอารมณลลลล. ในอัจฉรา
สุขารมณลลลล วิชาสถักษณ์ ชวัลลลลล และ อรพินทรลลลล ชุชม (บรรณาริการ).รวมบทคววมทาง
วิขาการ ร็องอ็ลลลล. (พิมพ์คร้ั้งที่ 2 :-35-42). กรุงเทพ ๑: DESTOP.

ล้้วน สายยศ และอัจฉณา สายยศ. (2543 :304). การวัดด้้านจิตพิลลลล. กรุงเทพ๑. สุวีริยาสาสนลลลล.
วิชาสถักษณ์ ชวัลลลลล. กระแสอ็ลลลลล กระแสชรรม. ในอัจฉรา สุขารมณลลลล, วิชาสถักษณ์ ชวัลลลลล และ
อรพินทรลลลล ชุชม (บรรณาริการ) กรุงเทพ ๑: DESTOP.

สมพร หลิมเจริญู(2537). การสร้าางแบบทดสอบวัดจริยชรรมด้้านมิวินัยในตนเอง ส้าหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมสิศึกษาชั้นปีที่1. ปรีญญาณิพนธ์การสิศึกษามหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยนเรศวร.
ส้านักงานคณะกรรรมการการสิศึกษาแห่งชาดิ. แผนการสิศึกษาแห่งชาดิ (พ.ศ.2545-2549)พิมพ์คร้ั้งที่ 2
กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.

สุภาพร พิสิฎฐ์พัฒนละ (2543). การสร้าางแบบทดสอบวัดเชาว์ปัญญาทางอารมณลลลล ส้าหรับนักเรียนชั้น
มัธยมสิศึกษาชั้นปีที่3. ปรีญญาณิพนธ์การสิศึกษามหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
สุวรรณา เชื้อรัตนพงษลลลล (2527:68-77). การวิจัยด้้วยเทคนิคเดลฟาย.วารสารการสิศึกษาแห่งชาดิ.

11. คำขอขอบคุณ

บทคววมวิจัย ร็อง การสร้าางมาตรวัดปรีชาเชิงอารมณลลลลตามหลักชรรมในพุทธศาสนา: ส้าปรีชรรม
7 ส้าหรับนักเรียนมัธยมสิศึกษาชั้นปีที่ 1-3 ฉบับนี้สร้าางลลลลด้ด้้วยดี ขอกราบขอขอบคุณพระคุณพระมหาน้วม สุจิตโต
ผู้อ้านวยการสถาบันวิจัยญาณสังวร พร้อมเจ้าหน้าทุุกท่านที่ด้ริเริ่มจัดโครงการนี้ ดร.สุชาติ เมืองแก้ว
รศ.ดร.ศิริศักดิ์ สุนทรไชย ผศ.ดร. ปัญญา ชีระวิทยเลิส และอาจารย์ชเนศ ต่วนชะเอม ที่ให้ความรู้และให้
คำปรีกษาในการเขียนบทคววมในคร้ั้งนี้

ขอกราบขอขอบคุณผู้มีอุปการคุณทุุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือด้ด้้วยดี คุณคววมดีและประโยชน์ที่
ด้ริรับจากบทคววมฉบับนี้ ผู้วิจัยขออูทิศให้แก่นุพการิ ครูบาอาจารย์ผู้มีพระคุณทุุกท่าน อนึ่งถ้ารายงานการวิจัย
ฉบับนี้มีความผิดพลาด บกพร่อง ผู้วิจัยขอน้อมรับเพือด้ำเนินการแก้ไขในโอกาสต่อไป